

τοῦ θεάτρον, δὲν ἐμερίμνησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, οὔτε τὸ ἐκρηγοῦσιν ὡς σκαπανεῖα τοῦ Παγγελή-
νισμοῦ, ἀλλὰ ἀπλούστατα τὸ ἐφορολόγησαν
χαράσσαι αὐτῶ τὴν πορείαν καὶ ἐξέλειν ὡς τόπου δια-
σκεδάσεως».

Ἀκριβῶς τὸ ἴδιον ἔγραφα κ' ἐγὼ προχθές, μὲ ἄλλο
ῥυθμὸν... Ἐξακολουθῶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου, τὸ
τελειῶν, καὶ βλέπω ὅτι εἶμαι σύμφωνος καθολικῶς
ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἀλλὰ πάντοτε... μὲ ἄλλο
ῥυθμὸν. Καὶ βλέπω τώρα, ὅτι ἀπὸ τὸ σκανδαλῶδες αὐτὸ
ἄρθρον, ὅ,τι παρεξηγήθη εἶνε τὸ ῥυθμὸν. Ὁ κ. Οἰκονό-
μου τὰ λέγει πάρα πολὺ ὀρθὰ κοφτά. Μεταχειρίζεται
λέξεις, ποῦ ἕνας ἄλλος θὰ ἐδίσταζεν ἴσως νὰ τὰς μετα-
χειρισθῇ. Δὲν θὰ ἐδίσταζεν ὅμως νὰ πλέξῃ τὴν φράσιν
του οὕτω πως, ὥστε αἱ λέξεις αὐταὶ νὰ ὑπονοῦνται
ἀμέσως.

Τί τὰ θέλετε! Ἐντὸς ὀλίγου αἱ διαθέσεις μου μετε-
βλήθησαν ἐντελῶς. Ὅλοις ὑβρίζει ὅλους εἶπα, δὲν
ὑβρίζει κανένα. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Οἰκονόμου δὲν
εἶδα καμμίαν ἐξάρεσιν. Ὅλα τὰ καταδικάζει καὶ τὰ
σαρῶναι ἀμειλίχτως καὶ ἀδιακρίτως. Τὸν ἐμπνέει ὁ πόνος,

τὸν ὅποιον αἰσθάνεται βαθειά, τὸν ὅποιον ὅλοι ἡμεῖς
αἰσθανόμεθα διὰ τὴν κατάπτωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ θεά-
τρον εἰς «τόπον διασκεδάσεως» καὶ διὰ τὸν ἀναγκαῖον
συναγωνισμόν του πρὸς «ἱπποδρόμια καὶ καφωδεῖα».
Καὶ διὰ τὰ ἄσμενα θεάματα, καὶ διὰ τὴν ἐξαχρείωσιν
τοῦ κοινοῦ καὶ διὰ τὸ κακομεταχείρισμα τῶν ἡθοποιῶν.
Ὅχι, ὁ κ. Οἰκονόμου δὲν ὑβρίζει κανένα. Ὁ σκοπὸς
του δὲν ἦτο νὰ ὑβρίσῃ οὔτε ἡθοποιούς, οὔτε συγγραφείς.
Ἦθελεν ἀπλῶς νὰ ἐκτενολογήσῃ τὴν κατάστασιν, καὶ
νὰ ἐλλίσῃ κατόπιν ὅτι εἰμπορεῖ μίαν ἡμέραν νὰ διορ-
θωθῇ. Ἰσως εἰς τὴν δρμὴν του παρεβλέπε μερικὰς εὐ-
γενεῖς προσπαθείας, ἴσως ἡδέικας καὶ μερικὸς ἀξίους
ἐργάτας τοῦ καλοῦ, τοὺς ὁποίους ἡ σκληρὰ ἀνάγκη κα-
τέστησε κἄποτε ἐργάτας κακοῦ, ὅπως πολλὸν πιθανόν,
καμμίαν φορὰν, νὰ ἔγινε καὶ ὁ ἴδιος... Ἀλλὰ τὸ ἄρ-
θρον τοῦ, ἐνῷ πρὸς ὅσον καὶ δὲν μοῦ φαίνεται νὰ
εἶνε ἐναντίον οὐδενός, ἀπροσώπως εἶνε ὑπὲρ τοῦ Θεά-
τρον, καὶ ὀνειροπολεῖ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὸν ἐξαγνισμόν
του. Μήπως αὐτὸ δὲν ὀνειροπολοῦμεν ὅλοι;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Δύο θαυμάσιοι πίνακες τοῦ διασημοῦ ζωγράφου Θεο-
τοκοπούλου Γκρέκο, οἵτινες εὗρισκοντο εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ ἐν Τολίδῳ, ἐξηφανίσθησαν, ὡς
λέγεται, ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλου ἐκ Μαδρίτης. Αἱ εἰκόνες
αὗται ἐπωλήθησαν ἀντὶ 300,000 φρ. εἰς Παρισίους ἐμ-
πόρους εἰκόνων. Ἡ ἀξία των ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομ-
ύριον.

★

Οἱ Ἱταλοὶ καλλιτέχνη εὗρον τὴν τύχην τους μὲ τοὺς
Ἀμερικανούς. Πρὸ ἐξαετίας οἱ Ἀμερικανοὶ ἠγόραζαν
εἰς τὴν Ἱταλίαν ἀντικείμενα τέχνης, ἰδίως ἐκ μαρμάρου
ἐτησίως μέχρις ἀξίας 155,000. Ἐφέτος ἡ ἀξία τὰν
ἀνῆλθεν εἰς 650,000 φρ. καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτων
δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ ἀξία τῶν κομμοτεχνημάτων,
τὰ ὅποια ἠγοράσθησαν πρὸς ὁτολισμὸν ναῶν. Ἐν γένει
ἡ Ἱταλία ἔχει τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὴν ἐξαγωγὴν μεγάλην
πελάτιδα, διότι αὕτη ἀγοράζει ἐτησίως τὸ ἐν τρίτον τῆς
Ἱταλ. ἐξαγωγῆς, ἥτοι καλλιτεχνήματα ἀξίας 1,500,000 φρ.
(Ἡ ὀλικὴ ἐξαγωγὴ τῆς Ἱταλίας θὰ εἶνε περίπου 3 ἐκτμ.)

★

Ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐγερθέντος ἐπὶ τοῦ
πεδίου τῆς μεγάλης μάχης τῆς Ἰένας μνημείου, ἐφ' οὗ
ἐχαράχθη τὸ ρητὸν: «Ὁ σπείρων ἐν δακρύοις θὰ συγ-
κομίσῃ τὴν χαρὰν» εἰς ἀνάμνησιν τῆς μεγάλης διδασχῆς,
ἥτις ἐγένετο ἐκ τῆς ἐπισυμβάσεως ἐκεῖ προσωοικῆς ἥτις
τῷ 1860.

★

Ἐν Οὐτσάκῳ τῆς Ρωσσίας ἀνηγέρθη μανωλεῖον
εἰς τὸν ῥώσον στρατηγὸν κόμητα Σουβάροφ, τὸν πολε-
μοστὴν τοῦ Ναπολέοντος τοῦ Μεγάλου.

★

Εἰς τὸ Ρουέν τῆς Γαλλίας ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια
τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γουσταύου Φλωμπέρ, τοῦ συγγραφέως
τῆς «Κυρίας Μπωβαρὺ», τῆς θεωρουμένης ὡς τὸ τελειό-
τερον μυθιστόρημα. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ
Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Συγγραφέων Βικτωρ
Μαργκερίτ.

★

Οἱ Ἀμερικανοί, ἐξακολουθοῦντες τὸ ἐκ προμελέτης
σχέδιόν των, τῆς οὐσσωρεύσεως εἰς τὴν πατρίδα των τῶν
πολυτιμωτέρων θησαυρῶν τοῦ κόσμου, ἠγόρασαν ἐν Εὐ-

ρώπῃ νέαν καλλιτεχνικὴν συλλογὴν ἀξίας 15,000,000
φράγκων. Ἡ συλλογὴ, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τοῦ παγκοσμίου
φήμης οἴκου καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων τῆς Νέας Ὑ-
όρκης Τόμη καὶ Υἱῶν, περιλαμβάνει ὀκτὼ εἰκόνας τοῦ
Ρέμβραντ, μίαν τοῦ Μουρίλλο καὶ ἄλλας τινὰς διαση-
μῶν διδασκάλων. Λέγεται ὅτι ὁ οἶκος Τόμη ἠγόρασε τ'
ἀνωτέρω καλλιτεχνικά ἀντικείμενα διὰ λογαριασμόν τῆς
Ἐθνικῆς Πινακοθήκης τῆς Ν. Ὑόρκης.

Ἐννοεῖται, ὅτι, ἂν ἐξακολουθήσῃ αὕτη ἡ καλλιτεχνικὴ
μανία τῶν Ἀμερικανῶν, δὲν θὰ μείνῃ καμμία ἀξία λόγον
καλλιτεχνικῆς συλλογῆς εἰς τὴν Εὐρώπῃν.

★

Ἡ κοινότης Μιτυλήνης ἀπέστειλεν ἀπανταχοῦ τῆς νή-
σου ἔκκλησιαν περὶ συνεισφορᾶς ἐράνων ὑπὲρ ἀνεγέρσεως
ἀνδριάντος εἰς τὸν ἀεὶμνηστον Βερναρδάκη.

★

Κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα κατέρχεται εἰς Αἴγυπτον
γαλλικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
ὑποκόμητος Μαζυλιέ, ἥτις θὰ προβῇ εἰς ἀνασκαφὰς ἐν
τῇ ὁάσει Σέβρα. Εἰς τὴν δασιν ταύτην, ἀνεξερευνήτων
ἔτι, εὗρισκετο τέμενος τοῦ Ἀμμωνος Διός, ἀνάκτορον
βασιλικόν, καὶ τὸ περίφημον Φρέαρ τοῦ Ἥλιου, οὗτινος
τὸ ὕδωρ, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἦτο θερμὸν τὴν πρωΐαν
καὶ τὴν ἑσπέραν, ψυχρὸν δὲ τὴν μεσημβρίαν.

★

Ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ ὁ Ἄγγλος φιλόσοφος λόρδος
Τζὼν Λώμπκ.

★

Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἰδρύεται ἀρχαιολογικὴ Γερμανικὴ
σχολή.

★

Ὁ κ. Ἀλεκτορίδης ἐπεράτωσε νέα ἔργα: τὸν «Ἐ-
σταυρωμένον» σπουδὴν πρασινοποῦ φωτὸς, τὴν «Πα-
λαιὰν καὶ νεωτέραν Ἐπιστήμην» πίνακας προωρι-
σμένους διὰ τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Δαμβέργη, τοπεία
Ἀττικὰ, ὧν ἐξέχει τὸ Στάδιον ἐν ὧρα μεσημβρίας ὡς
καὶ ἐν ὧρα νυκτός, ὁ βράχος τῶν Μαγισσῶν, τὸν
πύργον τοῦ Λεάνδρου καὶ ἄλλα.

★

Ἐξεπονήθη τὸ σχέδιον πρὸς ἀνέγειναι τοῦ Παγα-
σαίου μουσεῖον ἐν Βόλῳ. Θὰ εἶνε μικρότερον, ἀλλ' ὅ-

μοιον πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις κεντρικόν. Θὰ διαιρῆται εἰς 8 μεγάλας αἰθούσας. Θὰ ἔχη πρόσφυιν 35 μέτρων καὶ βάθος 55.

★

Ἐπερατώθησαν ἐν Ν. Ὑόρκη δύο τεράστια οἰκοδομήματα, μέλλοντα νὰ περιλάβουν 30,000 ἐνοίκους! Τὸ ἐν εἶνε τὸ μέγαρον Σίγγερ μὲ 41 ὁρόφους. Τὸ ἄλλο εἶνε τὸ μέγαρον τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου μὲ 35 ὁρόφους.

★

Θ' ἀνεγερθῇ μνημεῖον εἰς τὸ Νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν τοῦ ἀλημονήτου καλλιτέχνου Ἀποστόλου, οὗ θὰ μεταφερθοῦν τὰ ὅσα ἐκ Νεαπόλεως.

★

Εἰς τὴν καλλ. ἔκθεσιν τῆς Φλωρεντίας ὁ γλύπτης κ. Θωμόπουλος ἀπέστειλεν ἐν νέον ἔργον του, τὴν «Ἀνδρομένην δύναντα». Παριστᾷ τὸν ἄνθρωπον κρατοῦντα ἐπὶ τῆς ῥάχεως βράχον, θέλοντα νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ ἔμπροσ, ἀντιζῶντα πάντοτε ὑψηλὰ καὶ ἐμποδιζόμενον ὑπὸ τῆς θείας δυνάμεως.

★

Κοκλὲν ὁ νεώτερος ἔνεκα μεγάλων χρηματικῶν ἀπωλειῶν ἐπαθεν ἐκ σφοδρᾶς μελαγχολίας. Μένει ἔγκλειστος ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἡ νευρασθένειά του δὲ ἐπιτείνεται.

★

Ὁ νέος ἐπίσκοπος Θήρας ἐπέδωκεν εἰς τὸν πρῶτον-πουργὸν κ. Γ. Θεοτόκην δύο πίνακες τοῦ μεγάλου Φλαμανδοῦ ζωγράφου Ἀδριανοῦ φάν-Ὀστανδ (1610-1685) μαθητοῦ τοῦ Φράνς Χάλς. Οἱ πίνακες οὗτοι, καθαρῶς φλαμανδικῆς τέχνης, παριστᾶσι τὸ ἐσωτερικὸν μαγειρείου ὀλλανδικοῦ καὶ τὸ «Πανηγύρι τοῦ χωρίου». Τοὺς δύο πίνακες ἐδώκεν αὐτῷ ἡ ἐν Περουπόλει ὁμογενὴς κυρία Ροδοκανάκη, ἥτις μὲ πολλοὺς ἄλλους πίνακες ὑπερβαίροντας κατὰ τὴν ἀξίαν τὸ ἥμισυ ἑκατομυρίου ἐπλοῦτισε τὴν Ἑλληνικὴν Πινακοθήκην.

★

Ὁ Ἰούλιος Ρενάρ ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας Γκονγκοῦρ.

★

Ἀπὸ τοῦ 1833 εἶχον ἐξαφανισθῇ εἰς τὸ Μόαχον ἑνδεκα εἰκόνες παμμεγίστης ἀξίας, κομισθεῖσαι ἐκεῖ ἐξ Ἀγγλίας κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα. Ὁ ζωγράφος Μανουὴλ Βιελάν ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἀνάκτορον πρὸς ἐπισκευὴν εἰκόνων τινῶν, ἀνεκάλυψε μέσφω πλήθους ἄλλων παρεργιμμένων τοὺς ἑνδεκα αὐτοὺς πίνακες, ἀνήκοντας ὅλους εἰς τὸν χρόστῆρα τοῦ Τισσιανοῦ.

★

Ὁ διακεκριμένος ζωγράφος κ. Κ. Παρθένης ἐπεράτωσε τὰς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἐν Πύρῳ ἀγιογραφικὰς ἐργασίας του. Ὁ κ. Παρθένης εἰργάσθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, σπανίως δ' ἑλληνικῇ ἐκκλησίᾳ ἠτύχησε νὰ κοσμηθῇ τὸσον καλλιτεχνικῶς. Ὁ Παντοκράτωρ εἶνε ἐν ἀριστοτέργημα ζωγραφικῆς. Κάτωθεν εἰκόνισε τοὺς δώδεκα προφήτας καὶ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θόλου τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς. Ἐπίσης εἰργάσθη τὴν εἰκόνα τοῦ δεσποτικοῦ καὶ τὰς τοῦ ἁμβωνος. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Παρθένου συνδυάζει μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ τὸν Βυζαντινὸν χαρακτῆρα τὸν ἱστορικῶς παραδεδεγμένον καὶ τὴν τεχνολογίαν τὴν νεωτέραν. Αἱ ἀγιογραφίαι ἐγένοντο οὐχὶ ὅπως γίνονται συνήθως, ἀλλὰ κατόπιν ἐιδικῆς καὶ ἐπισταμένης μελέτης. Ὡς πρότυπον ἔσχε τὰς εἰκονογραφίας τοῦ ἐν Λαφρίῳ ναοῦ καὶ τοῦ Ρωσικοῦ τοῦ Ἀγ. Νικοδήμου, οὗτινος ὡς γνωστὸν ἐπεξεργάσθη ὁ Θείσιος τὰς παλαιὰς Βυζαντινὰς εἰκόνας.

Ὁ κ. Παρθένης ἔχει φιλοτεχνήσῃ καὶ τὰς ἀγιογραφίας τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἑλληνικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, παρασχὼν κ' ἐκεῖ δείγματα πολυτίμου ἐργασίας.

Ἐν μέρος τῶν Προφητῶν παρατέτομεν μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ συμπαθεστάτου καλλιτέχνου.

★

Συνεργάται τῆς «Πινακοθήκης» ἐκλεκτοί, οἱ κ. κ. Ζ. Παπαντωνίου καὶ Ν. Καζαντζάκης, οἱ ἀνθηρότεροι Ἀθηναῖοι χρονογράφοι, καὶ ἡ καλλιτέχνης δεσποινὶς Μαρία Σκούφου ἀπῆλθον εἰς Παρισίους μὲ τὴν πρόθεσιν τῆς διαρκοῦς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεως. Τοὺς προσφιλεῖς φίλους τῆς ἡ «Πινακοθήκης» συνοδεύει μὲ τὰς ἐγκαρδιωτέρας εὐχάς.

★

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον τῆς «Πινακοθήκης» κ. Α. Παρθένην, τὸν ἐν Παρισίοις ἔγκριτον λογογράφον καὶ κριτικόν, ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του εἰς τὰ Ἑλλ. γράμματα.

★

Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 46 ἐτῶν, ὁ μέγας Βέλγος ποιητὴς καὶ δραματικὸς Βὰν Δερέργκε, ὁ φίλος καὶ ἴσως ὁδηγὸς τοῦ Μαίτεργκιν, οὔτινες ἀμφότεροι θεωροῦνται ὡς ἀναμορφωταὶ τῆς Βελγικῆς φιλολογίας.

★

Ἐν Μαντινείᾳ εἰς θέσιν Γκορτζοῦλι ἀνευρέθησαν 260 ἀργυρὰ νομίσματα.

★

Ὁ Βέλγος γλύπτης Φάν-Βεϋλάν παραφρονήσας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του, ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὴν σύζυγον του διὰ μοχαίρας, τὰ τέκνα του διὰ πετρελαίου, δύο ἀστυφύλακας δι' αἰχμηροῦ ἀκόντιον. Σὺλληφθεὶς ἀπεμονώθη.

★

Ἐν Διέππῃ ἐγένοντο τῇ 27 Ὀκτωβρίου τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μουσουργοῦ τοῦ «Σαρμῶνος καὶ Δαλιδάς» Sans-Saëns. Ὁ ἀνδριὰς εἶνε ὁ ὑπὸ τοῦ Marquestle καλλιτεχνήσας καὶ δὲν ἡ «Πινακοθήκη» ἐδημοσίευσεν πρῶτη, κατὰ παραχώρησιν τοῦ καλλιτέχνου.

★

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας παρήγγειλεν εἰς τὸν Γάλλον καλλιτέχνην Φρανσουά Φλαμέ, μέλος τῆς Ἀκαδημίας, τὴν εἰκόνα τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου. Ἡ εἰκὼν κρίνεται ὡς ἡ ἐπιτυχεστέρα ὄλων τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων.

★

Ὁ νομάρχης Πετρουπόλεως δι' ἐγκυκλίον του ἀπηγόρευσε εἰς ὅλους τὰς ἐμπόρους εἰκόνων καὶ εἰκονογραφημένων δελταρίων ὡς καὶ εἰς τοὺς γλύπτας νὰ ἐκθέτουν εἰς τὰς βιτρίνας τῶν καταστημάτων ἢ καὶ ἐργαστηρίων ἀναπαραστάσεις γυμνῶν σωμάτων. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διαταγὴ εἶνε κατηγορηματικὴ. Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλον, ὁ Ἀπόλλων, θεωροῦνται ἀνήθικα ἔργα καὶ πρέπει νὰ κρύπτονται εἰς τὸ βάθος τῶν καταστημάτων. Τὰ ἐκθέματα πρέπει νὰ ἀναπαριστοῦν ἀνθρώπους ἐνδεδυμένους ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

Καὶ δὲν εἶνε μόνον αὐτὸ. Κατ' ἔτος ἡ Ἀκαδημία τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐκδέτει τὰ ἔργα τῶν σπουδαστῶν τῆς. Ἐφέτος ὅλοι οἱ δισκολοί, οἱ παλαισταί, οἱ Ἀπόλλωνες ἦσαν σκεπασμένοι μὲ φύλλα χάριτον, τὰ ὅποια ἄφηναν δεατὴν μόνον τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς βραχίονας. Τοῦ χρόνου διόλου ἀπείσαν οἱ Ρῶσοι λογοκρίται ἀπὸ ὑπερβολικὴν αἰδῶ νὰ παραγγείλουν εἰς ῥάπτας δλόκληρα κοστούμια διὰ τὰ γυμνὰ ἀγάλματα!

★

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βρυξελλῶν τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον εἶχεν ἀγοράσει πέτρων ἀντὶ 1,700 φρ. μίαν παλαιὴν εἰκόνα ἀποδομένην εἰς τὸν Δαῖδ Τενιέ. Ἡδὴ ἀνακαλύπτεται δι' ὁ πῖναξ αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὸν μέγαν ζωγράφον Ρέπραντ, ἡ δὲ ἀξία του ὑπολογίζεται εἰς πλεονα τῶν 200,000 φρ.